No. 118. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 2 October.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Successie-wet.

II.

(Vervolg van onze vorige.)

6°. » En 's lands crediet? Kunt gij loochenen dat » dit onschatbare voordeelen aanbrengt? en moet dus » niet zorgvuldig vermeden worden al hetgeen dit » crediet benadeeld? Wanneer de nood tot nieuwe » leeningen zal dwingen, en de binnenlandsche kapi- » talisten uit hoofde van het verloren crediet hunne » gelden buiten het land belegd hebben; de buiten- » landers nog minder gezind zijn, hunne kapitalen » aan eenen gediscrediteerden staat te wagen, — van » waar dan de hulp?"

Antwoord: Gij noemt onheil, hetgeen heilrijk zijn zal.

Wie zal ontkennen, dat 's lands crediet voordeel en winst aanbrengt in handel en bedrijf? dat men hetzelve ook sparen moet voor den tijd van nood? Maar als dit laatste niet is geschied, als dat goed voor het grootste gedeelte roekeloos is verkwist en reddeloos verteerd, als deszelfs geheel verlies alleen gesjourneerd kan worden en dit dan geschieden moet door opoffering van het ander oneindig hooger te waarderen goed, de welvaart van het volk, het eigenlijk doel en bestaan van den Staat; dan is die opoffering niet alleen dolzinnig maar ook doelloos, want deze toestand wordt vroeg genoeg aan de schuldeischers bekend, om hun niet langer naar de stem van dat crediet, naar de verlokking van een met kunst en vliegwerk in 't leven gehouden wezen te doen luisteren.

Onschatbare voordeelen, zegt gij? Helaas! dit hooggeroemd crediet heeft bij ons meer schatten verslonden, dan aangebragt. Het was de hooge stand onzer rente, hetgeen de kapitalen van buitenslands naar onzen fiscus deed vloeijen, om daar in ondernemingen verslonden te worden, die wel aan enkele fortuinen, maar nimmer aan staat of volk voordeel aangebragt hebben. Hunne waarde voor dit land is reeds lang afgestorven, maar de eeuwige renten-vloed stroomt naar buiten het land. Terwijl het aan arme weduwen of gepensioneerden verboden blijft, hun schamel brood in eenig minder kostbaar hoekje buiten het land te verteren, omdat men dit penninkske voor den geldomloop binnenslands wil bewaren, verhuizen er, zoo beweert men, jaarlijks 13 millioenen renten naar elders: en die bewering schijnt, naar hetgeen wij in de laatste jaren zagen gebeuren, maar al te gegrond. Alle belasting voor productie en consumtie uit deze enorme som, voortspruitende is dus voor onzen fiscus verloren.

Het reciproque, een terugvloed der renten van onze buitenslands belegde kapitalen, zegt men, niet noemenswaard te zijn; en ook dit is geloofwaardig; want door de handelingen van ons staatsbestuur was er ten allen tijd overvloedige ruimte, de kapitalen bij de schatkist te beleggen. Behalven den hoogen stand der rente leverden de tusschenbeide voorkomende spoedige maar kortstondige dalingen van het effect en de hooge aanbiedingen van den reeds in nood verkeerenden debiteur heerlijke gelegenheid op tot woekerwinst ten koste van het nageslacht.

Zoude men niet vurig wenschen, dat de groote kapitalen op onze geldmarkt liever niet als al, dat ten minsten zulke gelegenheid tot woekerwinsten nimmer bestaan had?

Maar, zegt men, dan zouden onze kapitalisten meer in buitenlandsche effecten gedaan hebben, dan zouden al die kapitalen uit het land geweken zijn.

En wat kwaad is daarin gelegen? De kapitalen zelfs zijn het immers niet, het zijn hunne uitvloeisels, de renten, die door consumtie en productie nering voor het volk, baten voor den staat aanbrengen, dubbelde baten, wanneer die renten door het buitenland worden betaald. En nog zouden velen van diegenen welke den binnenlandsche renten-standaart voor hunne gelden te laag hadden geacht, in plaats van het heillooze effectenspel verkiezen, om die op de eene of andere wijze binnen het land te doen gelden en te laten werken, was er ook maar eene kleine overwinst boven den renten-standaart mede te behalen — en zoodoende zou de binnenlandsche productie en consumtie nieuwe baten aan den fiscus opleveren. Het tegenovergestelde moest gebeuren, zoodra de meeste productieve ondernemingen minder baten gaven dan de hooge rentenstand; want wie zou dan niet de zorg- en arbeidvrije belegging in staatspapier boven de eerstgemelde verkiezen? — Dus minder ondernemingen, minder productie, minder baten voor den staat.

7°. » Ook in uw betoog is beeldenspraak ingewe- » ven; gij ook spreekt dichterlijke taal. Waartoe toch » die woorden *mammon* en *woeker*, om zaken en » handelingen aan te duiden, die tegenwoordig de » Europesche maatschappij in een eenig groot ligchaam » verbonden houden, waar de trillingen van het klein- » ste deel door het geheel gevoeld, den geest, de in- » telligens van allen wakker houden en tot gemeen- » schappelijk beraad leiden, om orde, vrede en wel- » vaart te behouden? — Was het niet de stilzwij- » gende overeenkomst van den Europeschen geld- » markt, — waren het niet diens magtige subsidien, » die het ijzeren juk van den overweldiger hielpen » verbreken?"

Antwoord: Is dan de rijkdom bij ons, even als bij de Chinezen, een der kardinale deugden? is de eerbied daarvoor zoo onbegrensd, dat men zijne onheilbrengende bastaardkinderen niet bij hunnen waren naam noemen mag? dat ook gij voor mijne woorden *mammon* en *woeker* schrikt als voor eene heiligschennis?

Waar is hetgeen gij zegt, dat die beide geheimvolle wezens, heerschers over het beursverband der kapitalisten van Europa — toen gesloijerd in 't gewaad van de vrijheid en van het ontwaken der volken — magtige bondgenoten waren tot den val der Fransche reuzenmagt. Wanneer de magt van groote onheilen vol, wanneer hunne vernielende magt onwederstaanbaar schijnt, dan telkens verwekken Voorzienigheid en natuur andere, magtige maar niet minder onheilzwangere elementen, om tegen de vorige te strijden, hen te temmen of te vernietigen. Huldiging, aanbidding volgen dien zegepraal. De heerschappij van het nieuwe element breidt zich uit. De zegen dien zij beloofde, verkeert in vloek. Te voren onbekende onheilen drukken op het land in eenen tijd van vrede en overvloed. Huiverend ziet nu het volk naar die geheimvolle magt van het beursverband der kapitalisten van Europa, van waar het gist, dat al die onheilen uitvloeijen. Die huivering deelt zich allengskens mede aan diegenen, die gestreeld, geliefkoosd, begunstigd door die magt waren welke zij dienden. Zij zien haar vreesselijk werk in de verte, waar zij aan rustelooze kroon-pretendenten de middelen toereikt, om hun land in bloed en tranen te dompelen; zij beseffen, dat het de sirenen-stemmen der speculerende beursmagthebbers zijn die de spaarpenningen van vreedzame burgers en zorgende huisvaders uit geheel Europa bijeen doen vloeijen, om het woekerspel met de bloeddorstige hartstogten der partijen, der ontevredenen, der dweepers en der roovers van een in onbeschrijfelijke ellende en wildheid terug gedreven volk aan den gang te houden. Zij zien den welstand van het eigen volk reeds bedreigd, ondermijnd — zij kunnen niet ontkennen, wiens magt ook hier werkt. Zal dit luimig magtig wezen, hunne heerscheres, niet ook voor hun zelven onheil brouwen, het welligt te langer verborgen in gereedheid houden, om daarna ook de gunstelingen in eens te verpletteren?

De gouvernementen, nog kort geleden begeerig naar het pronkend veelbeloovend bondgenootschap van dit wezen, hetgeen men een kind der fortuin waande, zijn tegenwoordig beducht geworden voor deszelfs onheilvolle magt. Door haar omstrengeld van alle zijden, door hare strikken gebonden en belemmerd in al hetgeen zij voor de beveiliging der regten van hun volk, voor deszelfs welvaart en vooruitgang in het werk willen stellen, zien zij angstig uit, niet naar bondgenoten tot eenen openbaren strijd met het geduchte wezen, neen, alleen naar middelen, om de banden waarin het de volken gekneld houdt, minder drukkend, den toestand der verdrukking dragelijker te maken. *Amortisatie*, *bezuiniging*, *conversie* werden ingeroepen en beproeft — doch reeds het eerste dier hulpmiddelen verborg een verrader, die onder het mom van bondgenoot nieuwe strikken spande en niet dan te laat herkend werd een getrouwe dienaar der magt te zijn, die men tegengaan wilde. Nog hoopt men betere hulp van de beide anderen, met hun hoopt men den versnelden loop der gevreesde magt te stuiten, voor dat men de hulp van een geweldig en onheilvol element, het staatsbankroet zal moeten inroepen.

Een verklaarde landgenoot, Stuart, heeft nu twee jaren geleden, voor het eerst den nieuwen onschijnbaren bondgenoot kennen, wiens zaak ik bij dit betoog gemeend heb te moeten bepleiten, *de belasting op de successie in de regte lyn*. Zijn bescheiden opstel werd met smaad en verguizing overladen; de phariseën riepen: « die ontvanger der registratie in een weinig » beduidend plaatsje van ons land, waar meit die » zich mede? — en wat kan van Nazareth goeds » komen?"

Goddank! zijne waarheid heeft weerklank, onze eigene staatslieden hebben wijsheid in dat voorstel gevonden en meer en meer zal de waarheid zich baan maken; zij zal doordringen tot in het besef van hare tegenstanders, welligt nog voor dat het te laat zij, omdat het andere redmiddel, het van allen gevreesde geweldige onheil, het staatsbankroet reeds voor de deur staat, om op den eersten kreet van den onherstelbaren nood te antwoorden en binnen te dringen.

Dan, waarneer allen eenparig de handen naar het aangeboden redmiddel zullen uitgestrekt hebben; wanneer zoo doende moed en vertrouwen zullen teruggekeerd zijn, dan zal die noodkreet niet gehoord, dan zal de Staat voor meerder onheilen bewaard blijven. Meer en meer zal het blijken, dat de, vroeger verachtelijk terug gewezene bondgenoot geenerlei onheil, maar de zegening eener successive bevrijding van de ketenen en strikken van *mammon* en *woeker* met zich heeft gebragt en dankbaar zal in lateren tijd ook Stuarts naam genoemd worden. Gij zelven echter, mijn waarde vriend, zult daarna welligt op uwe beschuldiging terugkomen en toestemmen dat er geene dichterlijke beeldenspraak, maar diep besef en goede trouw en vaste overtuiging mijne pen in dit betoog bestuurd hebben.

(Vervolg hierna.)

NIEUWSTIJDINGEN.

GRIEKENLAND.

— Betrekkelijk Athene heeft men de volgende berigten. Wat men thans weet is, dat er in den avond van den 15. Sept. een opstand uitgebarsten is; dat de muiters op 's Konings nieuwe paleis, hetwelk even buiten de stad en nog afgezonderd ligt zijn aangerukt; dat zij zorg gedragen hebben, hetzelve zoodanig te omsingelen, dat geen van 's Konings ministers tot hem heeft kunnen doordringen; terwijl daarenboven bijzondere korpsen belast zijn geweest, elk der ministers en der leden van den Areopagus of het Hof van Cassatie, gade te slaan, en dat de Koning, zich buiten staat ziende, om aan den wil van lieden, die eene constitutie, alsook de oogenblikkelijke verwijdering der Beijerschen, waaruit zijn geheimraad bestaat, van hem eischten en die vast in hun besluit schenen, weerstand te bieden, heeft moeten toegeven en de verbintenis aangaan, dat hij eene constitutie verleenen en de Beijerschen wegzenden zou. — Het schip, hetwelk deze tijdingen gebragt heeft, heeft den togt van Athene naar Marseille in acht dagen afgelegd. Voorloopig berigt van het gebeurde is, terstond door de telegraaf naar Parijs overgemaakt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 26. September. De zitting van de Tweede Kamer der Staten generaal van heden, is geopend met eene rede van den minister van Justitie, *ad interim* belast met het beheer van het Departement van Finantien, waarin Z. Exc het gewigt van het oogenblik en het standpunt der Regering en van hem, minister, schetste. Hij herinnerde, wat er sedert Mei jl. was voorgevallen; dat, na de afstemming der conversiewet een ander minister opgetreden is, die trachtte, om, door eene belasting op een gedeelte van het inkomen, in de behoeften der schatkist te voorzien. Hoezeer de bezwaren, daaraan verbonden, der Regering niet ontsnapt waren, besloot zij deswege een voorstel te doen, doch de Kamer het gedane voorstel minder doeltreffend geoordeeld hebbende, deed zich eventuele verwerping van het voorstel vooruitzien, zoo dat de behandeling van dit ontwerp een nutteloos tijdverlies zou zijn geweest. Bij het verslag der centrale afdeeling nopens dit onderwerp, werd door de groote meerderheid der Kamer een ander middel, namelijk eene algemeene belasting op de inkomsten, aan de hand gegeven. De nieuwe minister zag zich door de afkeuring van zijn voorstel genoodzaakt, zijn ontslag te nemen, hetgeen de Koning zich verpligt achtte ten slotte in te willigen. De Regering bevond zich nu in het alternatief of, om in strijd met art. 125 der grondwet, met de nieuwe inkomsten-belasting ook de begrooting in te trekken en den onzekeren stand van zaken te doen voortduren, of in het beheer van het departement van finantien op eene wijs te voorzien, welke

het der Regering mogelijk maakte, den zoo heilloozen staat van onzekerheid te doen ophouden. Bij den op handen zijnde tijd der beraadslagingen over de begrooting, deden zich daarbij allerlei moeijelijkheden op. Intusschen konden of mogten die beraadslagingen niet uitgesteld worden. In dien stand van zaken vestigde 's konings keuze zich op Z. Exc., als tijdelijken minister. Z. Exc. ontveinsde zich de moeijelijkheid der zaak niet, doch werd vooral bemoedigd door de waardering van den stand van het oogenblik, en door de beschouwing van de gevaren, waaraan een voortdurende staat van onzekerheid het crediet en de instellingen van het vaderland bloot zou stellen. Bovendien werd Z. Exc door de eerlijkheid der bedoelingen van het hart, dat warm voor koning en Vaderland slaat, gerust gesteld. Hij meende de geruststellende verzekering te mogen vinden, dat er omtrent de algemeene belasting op de inkomsten, als middel om in de behoeften van de schatkist te voorzien, tusschen de Regering en de Kamer eenstemmigheid bestond. Ook Z. Exc. gaf aan dat middel de voorkeur, mits het vóór eenen bepaalden tijd werd uitgeschreven, met het redelijk vooruitzigt, dat het, in verband met andere voor de Natie minder drukkende finantiële maatregelen, na het verstrijken van dien termijn zou ophouden noodig te wezen. Er bestond alzoo geene reden, welke hem belette den koning in overweging te geven, het brengen van de noodige veranderingen in de wet op de middelen. De geëerbiedigde koning vereenigde zich niet alleen met dat voorstel, maar magtigde hem reeds nu de verzekering te geven, dat Hij ook in deze zich aan het hoofd van zijn Volk zou plaatsen en met hetzelve de offers brengen, welke de omstandigheden vorderen. Onze Doorluchtige kroonprins zou den weg volgen Hoogstdenzelven door het voorbeeld van zijnen Vader gewezen.

Ten slotte wijst de minister op het belang, dat er in gelegen is, om vóór het uiteengaan der vergadering, door een krachtig votum harerzijds, een einde te maken aan al de onzekerheid, welke ontstaan is omtrent het middel, waardoor het verschil tusschen uitgaven en ontvangsten gedekt zal worden.

Na het houden van de rede door den minister, zijn de beraadslagingen dadelijk voortgezet, en heeft de heer *van Hoorn van Burgh* het eerst het woord gevoerd, en wel voor de wet. De heeren *Verwey Mejan*, *van Heloma*, *Borsel van Hogelanden*, *van Sasse van IJsselt* en *van Nagel* spreken er *tegen*. De heeren *van Dam van Isselt* en *van Rappard* beschouwen daarentegen de aanneming van de begrooting noodzakelijk. Het vervolg der beraadslagingen wordt bepaald op morgen ochtend te 11 ure.

'S GRAVENHAGE, den 27. September. In de zitting van de Tweede Kamer van heden zijn de beraadslagingen over de staatsbegrooting voortgezet. De heeren *van Rechteren*, *van den Bosch*, *Anemaet*, *Schooneveld*, *Tromp*, *de Man* en *van Panhuys* spreken *tegen* dezelve, en de heeren *Menso*, *van Ryckevorsel*, *Enschedé*, *Uytwerff Sterling* en *Luyben voor* het ontwerp. Het vervolg der beraadslagingen wordt bepaald op morgen.

UTRECHT, den 28. September. De organisatie van het departement van Marine aan den Helder is met den 1. October bepaald, en zijn benoemd tot directeur en kommandant der Marine aldaar de schout bij nacht *D. Buys*; tot equipagemeester de kapitein ter zee *Jonker*; tot onder-equipagemeester de luit. ter zee 1e klasse *Speelman*; tot commies bij de directie de adjunct-commies *Lohman*; tot adjunct-commies bij de directie, de 1e klerk *Meyers*, tot ad unct-commies bij de constructie de klerk *Graaf*; en tot adjund-commies bij de uitrusting de klerk *Adriaan*.

De onderdirecteur kapitein ter zee *N. de Vries* en de onder-equipagemeester de kapitein luit. ter zee *Merkus* zijn met den 1. October aanstaande eervol ontslagen, met toekenning van den titulairen rang van Schout-bij-Nacht en kapitein ter zee, onder genot van pensioen, overeenkomstig hunne dienstjaren.

— Bij besluit van den 25. dezer, no. 39, heeft Zijne Majesteit goedgevonden te bepalen, dat het garnizoens-bataillon met den 31. December aanstaande zal worden ontbonden, doch dat de onder-officieren en verdere manschappen van hetzelve, thans met hunne huisgezinnen in de stichtingen der Maatschappij van Weldadigheid te Veenhuizen gevestigd, bij voorduring aldaar zullen verblijven, onder de benaming van militaire kolonisten.

AMELAND, den 23. September. Gisteren namiddag strandde, uit oorzake van zware lekkagie, in de buitengronden dezes Eilands op de hoogte van het Dorp Nes, en stootte dadelijk in den grond, het Papenburger kofschip Alida, Kapitein *C. Rieks*, met eene lading spoorijzer, van Hull naar Bremen bestemd.

Zoodra men kennis van die stranding ontving, werd de te Nes aanwezige reddingboot gereed gemaakt, en naar het strand vervoerd, en bij de aankomst aldaar door eenige kloeke zeelieden bemand, ten einde, niettegenstaande het water buitengewoon hol was en de brandingen geweldig over het schip liepen, te beproeven om de hulproepende equipaadje te redden. — Ongelukkig bleek het echter dat de reddingsboot, waarbij geene drijfmiddelen schijnen te zijn, zoodanig lek was, dat dezelve niet boven water was te houden, gevolge waarvan het ondienlijk was daarmede de redding te beproeven, terwijl het later bleek, dat de redding met de aanbragte kleine sloepen volstrekt onmogelijk was. — Door dezen slechten staat der reddingsboot was men alzoo genoodzaakt, dewijl dezelve niet vóór het vallen van den nacht hersteld konde worden, de schepelingen, wier hulpgeschrei men tot laat in den nacht hoorde, tot den aanvolgende morgen aan dezelver lot over te laten; wordende intusschen den geheelen nacht op strand gesurveilleerd en de bedoelde kleine sloepen gereed gehouden, om bijaldien het water minder hol werd, onverwijld de redding te beproeven, waartoe echter volstrekt geene gelegenheid kwam. Gelukkig ontdekte men met het aanbreken van den dag, dat het schip met gebroken was, terwijl de schepelingen, die zich aan den mast vastgebonden hadden, door dezelver op nieuw begonnen angstgeschrei, deden blijken dat zij nog in leven waren. De gerepareerde reddingsboot nu ook weder aangebragt zijnde, werd dezelve met het half ebgetij te water gebragt, bemand door *J. O. Stuut*, *H. J. Stuut*, *Job. D. Visser*, *L. J. Kat*, *S. R. Brouwer*, *Jan P. Schots*, *Tjeerd J. Bayaard*, *G. G. Kleyn*, *B. H. Nagtegaal* en *G. R. Spliet*, allen zeelieden alhier. Doch daar het schip door de hooge brandingen met geene mogelijkheid te naderen was, moest men evenwel voor het oogenblik terugkeeren, om de verdere eb af te wachten. Ten elf ure begaven zich dezelfde personen andermaal in de boot en hadden het geluk met de grootste inspanning en met *waarlijk* levensgevaar het wrak te naderen en een dreg op hetzelve te werpen, die echter niet door de schepelingen, zoo omdat het schip geheel onder water lag, als om de daarover loopende zware brandingen, gevat konde worden. — Te gelijkertijd sloeg ongelukkig eene geweldige grond- of stortzee de sloep vol water, waardoor men zich moest laten afzakken en zelfs de aan de op het schip geworpen dreg gehechte lijn moest laten slippen en naar het strand terugkeeren, op welk gezigt het angstgeschrei der schepelingen, welke in het denkbeeld verkeerden, dat nu alle redding onmogelijk was, hartverscheurend was.

De boot weder gereed en van nieuwe lijnen voorzien zijnde, staken voormelde onverschrokkene zeelieden, met uitzondering van *J. O. Stuut*, *Job D. Visser* en *Jan P. Schots*, welke vervangen werden door *Jan P. Stender* en *C. C. Colmer*, nogmaals in zee, kwamen gelukkig, doch met levensgevaar, in de nabijheid van het schip, vingen een hun door de schepelingen toegeworpen lijn op, kregen dezelven daarmede, ten getalle van drie, zijnde de kapitein reeds dadelijk bij het stranden over boord geslagen en verdronken, met veel gevaar in de sloep en bragten dezelve behouden aan wal, tot groote vreugde van alle aanwezenden, waaronder velen die aan hunnen uitgestanen angst, zoo voor de geredden, als voor hunne zich in levensgevaar in de boot bevindende vaders, zoons, broeders of vrienden, alsnu door menige traan lucht gaven.

Gaarne had men het voorgevallene met de reddingsboot op gisteren verzwegen, doch waarheidsliefde en de hoop tevens, dat door de bekendmaking daarvan, voor het vervolg beter voor den goeden staat der boot zal worden gezorgd, heeft schrijver dezes, die ooggetuige van al het bovenvermelde is geweest, genoopt zulks te vermelden.

GOES, den 23. September. Heden namiddag ontstond er brand onder de Gemeente Cloetinge in een arbeiders woning, waardoor het geheele gebouw in zeer korten tijd in de asch werd gelegd.

GEMENGDE BERIGTEN.

Kapitein van Henckel te Koppenhage heeft eene lithografische veldpers uitgevonden, om in het veld iedere orde, teekening enz. af te drukken; bestemd à 900 R.thalers, voor den Koning van Hanover die NB. ook niet vechten mag. — In Julij en Aug. zijn te Munster drie menschen gestorven aan brandewijndrinken. — Een schietlustige pastoor te Appenzell heeft op Maria-geboortefeest een landman die zijn oogst binnen haalde een 20tal hagelkogels in zijn been geschoten, anderen zijn een dergelijk presentje ontvlugt. — Te Moritz in Zwitserland, zijn 15 huizen verbrand en is eén kind in de vlammen omgekomen, staatkundige haat is de oorzaak. — De heer Rochussen is naar Brussel teruggekeerd. — Te Delft zijn den 27. twee Ashantynsche prinsen gedoopt. — De geldelijke nood van 't jeugdige Griekenland is op 't uiterste, krachtens de bescherming der groote mogendheden. — Koningin Victoria heeft haren gemaal tot veldmaarschalk bevorderd. — De koning van Pruissen zal zijne Zweedsche Maj. eene visite brengen. — De tooneeltroepen van wijlen mej. de Krugten staan marschvaardig om naar de Zaankant op te breken, onder aanvoering van de Wed. Stalknegt. — Aan de boorden der Pruth krioelt het van Russische militairen. — De Miguelisten steken in Portugal het hoofd weder op. — De dochteren van Rebecca zijn bij voortduring op 's heeren wegen. — Aangeboden 8 ezelinnen (HB. 3704.) — De Junta van Barcelona heeft een korps van heiligen opgerigt zonder kousen en schoenen. — Saragossa heeft de partij des opstands gekozen. — De hof van Eden zal publiek worden verkocht. (HB. 3703.) — Teruggevraagt een verloren zoon in een witte onderbroek met laarzen. (Id.)

INGEZONDEN STUKKEN.

Er zijn rare dingen in de wereld.

Volgens officiele berigten van het bestuur en het rabbinaat der Israëlitische gemeente te Jerusalem, van den 16. Julij dezes jaars, hebben te Palestina de voorbeeldeloste misbruiken plaats met de liefdegiften die, vóór de daar wonende, noodlijdende Joden, door een zoogenaamd committé te Amsterdam, bij alle Europesche geloofsgenooten, worden ingezameld, vermits de bijeengebragte gelden minder worden besteed ten voordeele der armen, als om dezelve, op eene onmenschelijke wijze, te onderdrukken, tot het bekostigen van bespiedings-maatregelen, zoo als dezelve, alleen onder de Turksche Regering, denkbaar zijn, en meer dergelijke oogmerken. De tot de verdeeling der aalmoesen aangestelde beambte, *Vekiel*, te Amsterdam, zou zelfs, voor een deel der gelden, van Turksche overheidspersonen, de zonderlinge volmagt hebben weten te erlangen, om wederspannige leden der gemeente, door middel der bastonnade, tot reden te brengen. Hetgeen bij dat alles opmerking verdient en karaktermatig is, bestaat in eene schriftelijke bedreiging, door het Jerusalemsche rabbinaat uitgevaardigd, om het Amsterdamsche committé en zijne agenten in den ban te slaan, bijaldien zij, met het inzamelen van liefdegiften voor Palestina, durven voortgaan. (Költn. Zeitung 20. Sept. ll.)

art. Turkije.

In de overblijfselen der heilige stad bestaan ten minste twee gemeenten voor de Israëlitische bevolking, eene Portugesche en eene Hoogduitsche, beide hebben ongelwijfeld haar afzonderlijk, geestelijk en geldelijk beheer. Dat in de bovenstaande berigten den naam der gemeente niet wordt vermeld, van welker rabbinaat de klagten tegen het Amsterdamsche committé uitgaan, en dat tevens het gewaagde driemanschap en zijne vrome agenten met den *gerem* of banvloek bedreigt, indien zij hunne werkzaamheden niet staken, komt ons even zoo bedenkelijk voor, als de vijandelijke houding der Jerusalemsche rabbijnen, onverschillig welke gemeente onder hunne herderlijke (?) leiding staat, tegen den Vekiel, of den zoogenaamden, Amsterdamschen koopman, wanneer wij haar in verband beschouwen met den epistel, niet lang geleden, door de geheele Jerusalemsche rabbijnen-schaar, aan het Westerland gezonden, een zendbrief die den Vekiel den [illegible] tot [illegible], een doorsheim, in de Hebreeuwsche en Hoogduitsche talen, voorzien van regterlijke en geestelijke getuigschriften, heinde en verre verspreid en in omloop gebragt. In dien beruchten zendbrief wordt aan het hoofd des committés niet veel minder dan afgodische eer bewezen; men verheft daarin zijne deugden, hoedanigheden, eigenschappen, blakenden ijver en strikte eerlijkheid boven de wolken; *die hem ten kwade verdenkt handelt evenens als of hy de Voorzienigheid ten kwade verdenkt*; de belagers van 's mans eer en onberispelijkheid worden met wraak, banvloek en vervolging bedreigd. — en binnen een zoo korten tijd zouden de hekken zoodanig verhangen zijn? Na verloop van eenige maanden zou eene nagelnieuwe ondervinding, eene, onverhoeds geborene overtuiging, de onwrikbaarste harmonie tusschen Jerusalem en Amsterdam verstoord, en de wapenen, vroeger tegen den algemeenen vijand gewend, op vriend en weldoener hebben doen aanleggen? neen het is onmogelijk, ongeloofelijk, hier of nergens heeft een misverstand plaats, want de rabijnen, en inzonderheid de Jerusalemsche rabijnen, zijn niet gewoon zich aan inconsequentie schuldig te maken, en het spreekwoord, « als liefde verkeert in haat, dan is het een groot kwaad" zal gewis, met betrekking tot personen en omstandigheden, wel tot den achtergrond behooren. De berigten spreken overigens van « *espionnage*; " wat valt er, bij de roodlijdende Israëliten te Palestina, te spionneren? dat zij, ondanks den rijken toevloed van goud, die, sedert bijna een vierde eeuw, door tusschenkomst van het Amsterdammer committé, er henen is gevloeid, arm en ellendig, vadsig en onbeschaafd, dom, lui en werkloos, daarbij veelligt in de diepste dweeperij en geestdrijverij verzonken zijn, dit is, helaas van openbare notoriteit en behoeft zeker, door geene getuigenis van argussen, bevestigd te worden, er is zelfs geene inrigting aangelegd om zieken te verplegen; waartoe zou de bespieding zich dan uitstrekken??? Het zamenzweren tegen den Staat zal die Hamanszonen bezwaarlijk in den zin komen; veelligt tot zoogenaamde ongodsdienstige handelingen? Veelligt eene strenge waakzaamheid tegen iedere afwijking van gassidesche grillenvangerijen, van cabbalistische muizennesten, misticke en rabbijnsche muggenzifterij en dergelijke, al te wel bekend om betoog te behoeven, ware afgoderij, die de edele, goddelijke, menschkundige en wijsgeerige leer van den grooten profeet, reeds te lang overschaduwt; in dit geval zou de turksche bastonnade al ligt de oud-vaderlijke geesseling van 39 slagen kunnen vervangen; zoo iets ligt wel is waar in den aard en het karakter van zekere menschen en in dien der zaken, inzigten, oogmerken en eigenbelang; want hield het zoo dikwerf verguisde liberalismus niet zoo veel mogelijk der hydra van het godsdienstige fanatismus den voet op den nek, het zoude zeker aan geene Druiden ontbreken, om dagelijks het vergramde godendom, door menschenbloed, te verzoenen; doch mogen wij niet uit het oog verliezen, dat de hoogloffelijke regering van het lieve vaderland aan geene gewetensbeulen, Jesuiten, Tartufes, scheurmakers, eigenbelangzoekers en wat dies meer zij, de opleiding der Joodsch Nederlandsche geestelijkheid en die van de onderwijzers der godsdienst, zou willen aanvertrouwen, dewijl de staat, bij de geestelijke en maatschappelijke leiding van 54000 zielen wel degelijk belang heeft, en ten minste verpligt is zorg te dragen, dat de daarvoor bestemde, en op de staatsbegrooting uitgetrokkene geldsommen, ten nutte van den staat, en geenszins tot bevordering van de inzigten eener zwarte zamenzwering, die de lieve hemel weet het, mogelijk hare vertakkingen in departementen van algemeen bestuur heeft, worden besteed; het is waar, hetgeen men gewoon is de hooge regering te noemen heeft thans te veel omhanden om zich, met de bijzonderheden van dusdanig belang van eenigzins ondergeschikten aard, onledig te houden; maar met het departement voor de zaken der hervormde kerk *enz.* is het geheel anders gelegen, dat departement is eigenlijk meer bijzonder, voor dergelijke onderwerpen ingesteld en — mogen wij het zeggen? het heeft er immers den tijd toe. *(Vervolg hierna.)*

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 30 September. Sedert den 28 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Einigtheit, J. Lyth, Riga, hout; Royal Adelaide, H. Coffer, Charleston, pijpaarde.

Voor Rotterdam bestemd:

Columbus, C. B. Gronnebeek, Batavia, koffij en suiker.

Voor Gend bestemd:

Emilie, M. van den Kerkhoven, Johanna Cornelia, B. Seeuwen, beide Londen, suiker.

Voor Duinkerken bestemd:

Princes van Oranje, H. C. Kool, Rotterdam, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Les deux Frères, J. Barbey, zink, Havre-de-Grace, Jean de Locquenheim, N. Peters, stukgoed, Constantinopel.

Voor Rotterdam bestemd:

Lowlandlass, M. Taylor, Sunderland, steenkolen; Paris, D. Robertson, Sunderland, steenkolen; Columbus, N. C. Gronnebeek, Batavia, suiker en koffij, alle laatst van Vlissingen.

De In- Uit- en Doorvoer-regten voor de Maand October zijn bepaald als volgt.

	Middenprijzen van 20 Aug. 1845 tot 19 Sept. 1845.	Regten voor de maand October 1845. Invoer.	Uitvoer.	Doorvoer
Tarwe en gepelde Spelt	f 7,67	f 1,00	f vrij.	- 0,10
Rogge	- 5,53	- 0,30	- vrij.	- 0,05
Garst en Mout	- 4,03	- 0,50	- vrij.	- 0,05
Haver	- 2,82	- 0,75	- vrij.	- 0,05
Boekweit	- 5,89	- 0,30	- vrij.	- 0,05

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIERS.